

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo iiiii. pro quarta dominica post Trinitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Berlin. III

F. LXXXIII

Des ne dicat tibi. Dedicte cura teipm. Et **P**ericulo:um.
illud apli. Qui alii doces: teipm no doces **D**olorum et
Heu heu quam multi p:ria pet: postponunt **E**timorum

Exemplū in Uraspa. Parres antiq se. **D**e pma.ii. **B**ach.ij. **D**e magnis piculis
mel in quadā congregatione de multorūz a deo liberati magnifice gratias agimus
fratru vita z rebz plurimis detrahendo z **H**ec dicunt existentes in hierlm celesti.
iudicādo loquebātur Abbas jo racebat. **D**e scd o. **E**sa.xxxv. **G**audū z leticā obt/
Postea jo egressus tollebat saccum ma z nebūt z fugiet ois dolor z gemitus. **D**e
gnū quē impleuit arena: z posuit sup dor/ tertio **L**eui.xxv. **A**bcs pauore habitabi
sum suū: z in paruo alio facco misit arenaz tis in terravā. **S**alutatio.

aliam et portauit anno se. Evidentes autem fratres eius. Estote sancti.

quarebant quod hoc esset. Et respondit dominus. Iste sacerdos qui multa arenam habet peccata mea sunt. Quoniam multa sunt. Et ecce dimissi ea post dorum suum meum: nolens eavidere. Sed ecce pauca delicta proximi mei aenam oculos meos posui et crucio. In ipsis condonatis fratre. Sed certe non oportet sic iudicare: sed magis de pecatis proximorum plangere. Sicut ergo dicit Basiliscus. In his omnibus considerandis est quoniam difficultas alios iudicare. quod oportet ut primo seipos iudicaret et conspiciat quod videat grauissimum oim: quod cum oculos cuncta videat exteriora tamen super se vixi non vixi. Ita intellectus cui alienum corrigit peccatum leonis est erga proximorum defectuum pceptum. Erramus ar. Unde etiam Cœnas anniversarias in modo amaret iustitia et misericordia in conciliis.

Tertius ar. Aud. tē Laueat gynusōs
qz ne alii iudicet cujz tñ ipse sitr eque
vel magis reus sit. Dicunt em̄ iura. De si
milib̄ sitr debet esse iudicium. L ad legem
falcidiā. l. vi. Et de elecf. Duidū. Audite.
Si qz cōmisiter homicidia multa: t yeni
at ad iudicē accusans aliuſ de vnicō furto
petens etiā rigorē iusticie: nōne merito vi
tuperandus esset t voce p̄pria condēnād?
Expone t applica notando illud Bernar.
Multi multa sciunt: t seipos nesciunt: ali/
os inspiciunt: t seipos deserunt

**Sermo. iij. pro quarta dō
minica post Trinitatis.**

A Stote nise.

e **T**ecum p[ro]creatura liberabitur a
fuitute corruptionis in liber-
tate glorie filior[um] dei Ro. viii. Hec quippe
liberatio fieri non potest nisi per misericordiam dei quia
misericordib[us] datur. Ipsa ergo creatura quia nunc
misericordiam facit per dei misericordiam liberabitur a
triplici miseria, scilicet

Dominica. III. post Trinita.

menta sunt reprobis: ita p̄bis sūt adiūmēta v̄tut̄. Sed heu dolēdū est q̄r mlt̄ abutunf q̄ p̄p̄ mīndū dēū obliuiscunt: v̄nse, r̄icōdes: auari: festoꝝ violatores t̄c. Lō solamē etiā vos paupes q̄ penurias rad/ ueritates partim: q̄m misericordiam suaz vob offert deꝝ. Nā vt dt Greg. Disericordit deꝝ tpalē adhibet seueritatē ne etnā iferat vltionē. O ign̄ c̄miseri sunt q̄ sua paupera te abutunt: furāces: murmurātes: ipatiens t̄c. Attēdite q̄so illō Jac. j. Q̄ e gau/ diū existimare frēs cū in variis cētatiōes inciderit. Nec mīz: q̄r p̄ pauprēs t̄ tri bulationē m̄l̄iplicant̄ merita t̄ fit purga tio p̄ctōꝝ. Figura Exo. iij Filii isrl̄ q̄n/ to maḡs opp̄mibant̄: tanto maḡs cresco bant t̄ multiplicabant̄. Expone notando illud. j. Pe. iij. Lōcātes ch̄ri passiōibus gaudere: vt i revelatiōe glie es̄ gaudēatis exultantes.

Secundus ar. In p̄ced. t̄c. Nūc dices/ Mi de misericordia ad primū h̄ndā q̄ no/ bis ē necessaria. Legē em̄ hāc dēstituit ut q̄ miā fecerit/ mīaz ɔseq̄tur. et q̄ non fecerit misericordia: nō ɔseq̄tur mīaz. Elī sic h̄ Dat. xxv. In iudicio extremo maxie fiet disticta rōnis exactio sup̄ op̄ib̄ mie. Elī Leo papa ser. de app̄tiōe. In sumo iudicio tāti estimabif̄ v̄ largitaz benignitas: v̄ tenacitaz ipetas: vt p̄ plenitudine oīm p̄tū: t̄ p̄sumā oīm cōmissioꝝ: t̄ per vñū malū illi in ignē mittent̄ eternū: et p̄ vñū bonū isti introducenf̄ in regnū. Und patet qneū deo placeat mia: t̄ qntum sibi displicet im̄misericordia. Elī puerb. xxij. Facere misericordaz maḡs deo plac̄ q̄ victie. et Osee vi. Diaz volo t̄ nī sacrificiū. Est nob autē duplex misericordia necessaria.

Prima est misericordia spūalis cōdonatiōis. Sc̄da ē spūalis subuentiōis. In h̄ ser. discendit de p̄ma. De q̄ Lōl. iij. Donātes iūcē vobis in erip̄ siq̄s aduers̄ aliquē h̄z qrelā: sic t̄ dñs donauit nobis. Ad qđ etiā p̄tinere videit illō Gal. vi. Al ter alteri onera portate: et sic adi. le. ch̄ri. De hmōi āt mia ɔdonationis p̄cipue sit

Prima ē regla negatiōis (tres tegle)

Sc̄da est affirmationis.

Trima dici p̄t negatiōis: q̄ talē Si p̄xio tuo nī dimitt̄: nec deꝝ dimittet tibi. Dat.

v. Si nī dimiseritis hoībi p̄tā eoz mecepi v̄ di. vob p̄cā v̄ia. Elī Dat. xvij. seru nequā nolēs dimittere p̄seruo missus est in carcere ātēd. v. t̄c. Sc̄da est regla af firmatiōis. Si. p̄xio dimittis: t̄ dñs p̄tā tibi dimitter. Beda. Si. primū nos offē dentē placam̄: dēū nob̄ recōciliam̄. Aut gust. In manib̄ nr̄is t̄ in nr̄o arbitrio po sit deꝝ vñ saluemur. Dimitte inq̄t t̄ di mitte tibi. Turpis excusatio āt aut nulla tibi erit in die iudicii cū fm̄ suam tuā q̄ fecer̄ ip̄e parter̄. Sz dices. Quō ent̄la illa vera/cū aliq̄n dimittēs vnuz p̄tēm nō velit deserere alia p̄cā mortalitā. Dicēdū q̄ rā in isto q̄ in alijs oīb̄ p̄tūos actib̄ in telligēdū est q̄ sūt boni t̄ meritorij: si fiat cū debit̄ circumstatijs. Et iō dimissio d̄z fi eri p̄p̄ dēū t̄ ex charitate: et nō p̄p̄ p̄ces v̄ pecūias. **L**ertia r̄la. Quācō larḡ p̄xio dimitt̄: rāto lar̄ḡ deꝝ dimittet tibi: dices te q̄no Lu. vij. Lade mēsura. l. charitaz q̄ mēsī fue. reme. vo. Pōt aut̄ notari triplex gradus idulgētie. **P**rima ē larga t̄ bonā t̄ sufficiēs: q̄n vīz aliquis corde: ore: t̄ ope idulget. Sz q̄rit Aliq̄s idulget cor̄ de aīo: t̄ i necessitate posito vult subueni renō t̄ vult inimico ore colloq̄: an suffi ciſ. Notādū q̄ duplex ē signū dilectionis. **P**rimū est sine q̄ nō p̄t ext̄ coisci ac̄ interior dilectionis: in cuius negatiōe apte apparet signū oīdij t̄ rācoris: vt ē recedere alio adueniēt̄: p̄tere facie: negare salutatiōnē: nisi h̄ agat ex iusta cā quā d̄z intueni tibi exponere sī bono mō fieri p̄t. sic faci endo peccat mortali. Dat. v. Si salutare rit̄ frēs v̄yōs tm̄ qđ apli fa. Nonet ethnici h̄ faciūt. Ad alia aut̄ sīḡ nō teneri nisi i cab su necessitat̄. **S**c̄da est idulgētia larḡ or: cū offensus subito req̄st̄ corde: ore: t̄ ope inimico etiā sibi iūrtati idulget. Ro. xij. Si fieri p̄qđ ex vob̄ est cū oīb̄ ho. p̄ce h̄nt̄. Si āt fieri nī p̄t nī facias discodias. Jō seq̄. Nō v̄s met̄pos defen. ch. sz date locū ire. **L**ertia ē largissima t̄ optima: cū. l. offensus oīdij offēderi sīḡ amōrose dimissiōis. puta nī expectādo q̄ ab offendēte petat venia: sz puenēdo hūl̄: vt sic fm̄ L̄b̄. duplē gl̄az ɔseq̄t̄. q̄. s. iii/ riā p̄mo pass̄es t̄ idulisti: t̄ q̄ p̄mo roga sti. Sz q̄rit Sīq̄s primū oīlūt̄ corde t̄m an debeat veniam petere. Rūdet L̄b̄.

sup Dath. Q. nō. q̄ regulariter q̄lis fu
erit offensa talis d̄z esse reconciliatio. Est q̄ imputant. bona v̄o p̄ pet̄m mortale mor
aut signū maximū amoroze dimissiōis. q̄n s̄fieza aduentente grā v̄iūificāf ex sumā
q̄s offendenti bñ facit vel or̄ p̄ peo. Exe miscedia. Hec p̄ r̄iſtione. Pro fundamen
plum de ch̄io q̄ p̄ crucifixorū orauit. Et in beato stephano q̄ p̄ lapidantib̄ genib̄
flexis intercessit. ut h̄z Act. vii. iuxta illō
Dat. v. Orate p̄ ḡseqn. r̄ calū. vos.
Et iūs ar. Aud. r̄c. Videte q̄ ne p̄/
pter miscedie defectū p̄uenimī miscedia. ma
jime cū remittendo modicā culpā remissi
onē obtinere possit̄ magnop̄ p̄tōn. Lex
d̄t q̄d finis ē artēdēd̄. L. de no. co. cōpo.
l. Et fines mandati diligent̄ sunt obser
vandi. De officio z p̄tāte iudicis delegati
Lum olim. Audite. Quis oīm vīm nō li
beret remitteret alicui iniurā alape si illo
pacto posset apud regē obtinere vēmā de
attentata regis p̄ditōe ppter quā ē dign
morte. Expone z applica/ notando illud
Ecc. xxviij. Relinq̄ p̄xmo nocentis t̄ḡi: z
tue depiccenti tibi p̄tā soluent̄. bō homi
ni seruat itā z a deo r̄c.

Bernio. v. p̄ dñica. iiij. post
Trinitatis

Boste misse.

e r̄c. Ipi itra nos gemim̄ Ro.
viiij. vt sic ad miscediam puenia/
mus. Bemur aut̄ iusti intra se ex triplici
causa. vīc̄

Ex mēoria dñice passionis
Ex angustia interne cōpunctiōis.

Et ex miscedia fraterne cōpassiōis
De p̄mo Bern. Non ē de corpe q̄ non do
ler cū capite. Descd̄o P̄s. Lauabo q̄ sin.
no. lec. m. lachry. me. stra. meu. rigabo. De
tertio Ro. xij. Fiere cū flen. Salutatio

DEstote r̄c.
P̄ Rim̄ar. An diuina miscedia trāscēdat
iūticiā. Q, non. q̄ sunt idē realit̄. L̄tra
miscedia superaltat iudic. Rñf.
Norandū q̄ diuina p̄fectiones p̄nt consi
derari in se. vel q̄ntū ad connotatiū. Si in
sesunt eq̄les cū sint idē realiter z identice.
lic̄ formal̄ differant̄ s̄m. Sc̄o. viij. dist. j.
Si quantū ad connotatiū: vna exceedit alia
s̄ic̄sia potentia: z potētiā voluntat̄. Hoc
bar tobias q̄ vt leḡt Tob. j. pergebat per
supposito di. Sc̄o. xxij. di. uiij. q̄ miscedia su

peraltat iūdicium. P̄tā ei semel dimissa nā
aut signū maximū amoroze dimissiōis. q̄n

s̄fieza aduentente grā v̄iūificāf ex sumā
q̄s offendenti bñ facit vel or̄ p̄ peo. Exe

miscedia. Hec p̄ r̄iſtione. Pro fundamen
to. boni p̄ncipis ē tardiorē ec̄ ad penār ve
lociore ad p̄nitia. Quid? in epl̄is. Sed pi

ger ad penas p̄nceps ad premiavelox/q̄q̄
dolet quotiens cogit̄ esse ferox. et Senec.

de bñfi. Nihil intelligit̄ glōsius p̄ncipe
impune lesō verecundiā peccandi facit cle

mentia regent̄. hoc q̄ maxig spectat ad sū
mū p̄ncipe plus vīc̄ vti miscedia q̄ iūstī
cia. Qum q̄ q̄rit̄ An miscedia. Dic m. vt s.

Et q̄ conclude 2soluzōne p̄tōp̄ si p̄tā de
ponere velint Sap. xj. Misericordia om̄ dñe

qm̄ o. po. dissli. p̄tā boīm p̄p̄er p̄niam et
parcēs illa p̄cis oīb̄ q̄m tua sūt q̄ amas

anias. Attēcīte miseri p̄tōres: p̄iuri: blas
phemī r̄c. Q̄ias vilipendit̄ q̄s dñs sic di
lit̄. Reuertimini ait dñs (Ezech. xvij.)

z viuīte. q̄ vīc̄ si ad deū converst̄ fuerit̄: p̄
sūa miscediam vos reparabit ad vīc̄. **F**i
gura. j. Paral. xxxiiij. Manasses post mult
ta flagitia in babylonē duc̄t̄ est vinc̄t̄ qui
postq̄ coangustatus ē orauit dñm: p̄niam
agens: z reduxit eum dñs in hierlm̄ in re
gnū suū. Expone. Manasses interpretatur
oblivio z siḡ p̄tōe q̄ deū obliuiscit̄ z du
cit̄ in 2fusionē magna p̄ exaggerationem
p̄tōp̄. L̄z si p̄niam agat reduci ad pacē cō
scientie q̄ signaf p̄ hierlm̄ q̄ iterptat̄ vīsio
paci. Ezech. xvij. Si impl̄ egerit p̄nias
r̄c. vīta viuet r̄c.

SEcund̄ar. In p̄ce. r̄c. Nunc de sc̄da
q̄ est miscedia t̄p̄alis subuentiōis q̄
est duplex. vīc̄ subuentio operose obsecuti
onis z amoroze elargitionis. In hoc autē
fmone dicendū de p̄ma q̄ est triplex

Prima visitationis.

Sc̄da receptionis.

Scertia sepelitionis.

Prima iūgit̄ est obsecutio visitationis. s. in
firmoz incarcerated p̄t̄z eos 2solādo Ecc.
Jac. ij. Miscedia superaltat iudic. Rñf.
vij. Nō te pīge. vīsi. infir. Ex his ei i dile
fir. In dilectiōe inquā deī z primi. Un̄t̄ et
ch̄bz tale obsequium sic acceptat q̄sī sibi fa
ctū Dat. xxv. Infirm̄ fui z visitatiōne.

De incarcerated aut̄ dī Heb. xij. Demē
tore vinc̄t̄ ranc̄ simul vinc̄t̄. Sic facie

sc̄sia potentia: z potētiā voluntat̄. Hoc
bar tobias q̄ vt leḡt Tob. j. pergebat per
supposito di. Sc̄o. xxij. di. uiij. q̄ miscedia su